

Автор: Мария Младенова

Рубрика: Юбилеи

Публикувана: бр. 6, декември 2017

Най-трудно се пише за човек, когото познаваш и дълбоко уважаваш. Затруднението идва не от това, че няма какво неизвестно и съществено да кажеш, а от това, какво да кажеш и как, и колко да кажеш, за да бъде портретът ѝ верен и жизнен – нито скъпернически сух, нито ненужно разточителен, за да бъдеш по-близо до мярката на Аристотел и стила на Волтер, защото мярката е в същността на нещата, а стилът – това е човекът.

За проф. дфн Ани Гергова – учения, твореца, изследвателя и човека – може да се пише много. Солидната ѝ годишнина предразполага по-скоро да се пише много, но аз предпочитам да пиша не много и не изобщо, а толкова, колкото заслужава един толкова ерудиран учен и достоен човек, посветил се трайно на книгата и знанието за нея в миналото, настоящето и бъдещето ѝ, търсейки връзките ѝ с четенето, читателите, книгоиздателите и библиотеките, очертавайки ясно и перспективите им за развитие в полето на съвременното общество.

Името на проф. Гергова чух за пръв път преди десетилетия, когато постъпих на работа като преподавател в някогашния Държавен библиотечарски институт, в който тя беше хоноруван преподавател по дисциплината „Книгознание“ в специалността „Книгоразпространение“. Разбрах, че по това време тя е научен секретар и заместник-директор на Научноизследователския институт по културата към Комитета за култура и БАН. Името ѝ още тогава се споменаваше от колегите с респект и уважение. С течение на времето видях как всички – макар и с различна мисловна нагласа, показваха голямата си почит към нейната личност, често придружена и със сърдечни приятелски чувства. Мнозина се възхищаваха от постиженията ѝ в науката, от стойностните ѝ изследвания, от начина ѝ на писане...

Цялата статия можете да прочете,

ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списяние ББИА онлайн](#)

![]